

BESPREKINGEN

De Afwezigen, door COLA DEBROT. J. M. Meulenhoff, Amsterdam, 1952, 30 blz. (f 2,90).

H e t b o u q u e t

Zij heeft vergeefs gewacht, hij zal wel niet meer komen.
De avond sterft in vale kleuren voor het raam
waar hoop zich mengt met vrees en vrees met wilde blaam,
dat hij gearzeld heeft en haar niet heeft genomen.

Een poos is zij bevredigd met een santekraam
van woorden, nog eens woorden, krank en niet te tomen
voor wie in liefde-gloed een strijd voert met fantomen
en weent dan zachtkens voor zich heen „dat hij zich schaam”.

Er valt rondom een stilte die zij niet begrijpt.
Er is geen leed zo diep of van harts diepste zeer
wijkt wanhoop als het tot de donkre weemoed rijpt.

Dan nadert zij het eenzaam gloeiende bouquet.
Hoe langzaam dalen lippen tussen bloemen neer,
nirwana van een ziel, verheerlijkt, 'schoon besmet.

Wanneer men een gedichtenbundel van COLA DEBROT in handen krijgt, en men weet, dat de dichter een Antilliaan is, zoekt men onwillekeurig naar het tropische element in zijn poëzie. In ieder geval verwacht men een andere sfeer dan de Europese. Helaas, dit tropisch element treft men bij DEBROT zelden aan. Nu is dit natuurlijk geen maatstaf bij het beoordelen van gedichten. Men zou dan immers naar curiositeiten zoeken en dat kan men beter aan de toerist overlaten, die ook in de literatuur rondsnel. Bij DEBROT is het echter jammer, dat het tropisch element plaats dreigt te maken voor een meer Europees. Hierdoor verliest hij mede zijn persoonlijk accent in de literatuur. Immers in het scheppen van een tropische sfeer ligt de kracht van DEBROT. Zijn novelle *Mijn Zuster de Negerin* en sommige passages uit *Bewolkt Bestaan* bewezen zijn meesterschap bij de schildering van het Curaçaose landschap. Daarbij liet hij het landschap leven en bleef het niet bij enkele penseelstreken.

De opvatting van MENNO TER BRAAK, dat men beschrijvingen beter over kan laten aan schilders, daarmee bedoelende stilleven in de literatuur, huldig ook ik. COLA DEBROT is er volkomen in geslaagd een beschrijving te geven, die leeft en waarvan de ademhaling zichtbaar is.